

РЕШЕНИЕ

№ 23299

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4220** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава X от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Жалбоподателят Т. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. И. В., оспорва Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1408811/19.03.2026 г., по реда на ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор към ПП при СДВР, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от шест месеца и са отнети СРМПС №[ЕИК]. Жалбоподателят твърди, че не е извършил вмененото му нарушение и че изобщо не е управлявал автомобила по време на проверката, поради което иска отмяна на заповедта. Навежда възражения относно процесуални нарушения и липса на изискуемата от закона форма. Исква отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът - младши инспектор в Отдел ПП при СДВР оспорва жалбата.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок и при наличието на правен интерес, поради което се явява ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Приобщен по делото е Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 4714709 от 19.03.2026г.

Констатациите, изложени в акта се свеждат до следното: На 19.03.26г. на 19.03.26г. Около 23,45ч. в [населено място], [улица], Т. М. управлява лек автомобил Я. ХФ 4.2 с рег. номер С., лична собственост, като поради недостатъчен контрол върху превозното средство извършва ПТП. Напуска ПТП. Връща се на 19.03.26г. Около 2ч., като е тестван за алкохол чрез техническо средство дрегер Алко Тест 7510 с Фабричен номер ARPM-0384. Апаратът Е показал 1.29 (промила) в издишания въздух от водача. Издаден е талон за медицинско изследване с номер 292631.

Като нарушена разпоредба е посочен чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН и констатираното с него нарушение е издадена оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка, с които на основание чл. 22 от ЗАНН и чл. 171, т. 2А, б. "б" от ЗДвП е постановено прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца за извършено нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, отнето е СРМПС.

Към административната преписка са приложени: Заповед № 513з-9734/13.09.24 г. и Заповед № 513з-12086/04.10.2025 г. на директор СДВР; справка за нарушител/водач на Т. М.; талон за изследване № 292631 от 19.03.26 г.; Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от 19.03.26 г.

Оспорваната заповед е издадена в деня на съставяне на АУАН, като в нея е отбелязано издаването на талон за медицинско изследване, като са приложени данните за проведено такова и резултат - 1.44 промила. Не се оспорва годността на използваното техническо средство дрегер Алко Тест 7510 с фабричен номер ARPM-0384, използвано към момента на извършване на теста.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна.

Правното основание за налагане на конкретната принудителната административна мярка е чл.171 т. 2а б."б" от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се предприемат следните принудителни административни мерки:.... т. 2а б."б" прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда /за каквато именно хипотеза се касае в случая/ и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година".

Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, издадена от съответните длъжностни лица, съгласно разпоредбата на чл.172 ал.1 от ЗДвП, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК и се издава по реда на глава пета, раздел втори от АПК.

Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл.171 ЗДвП е извършено от правоспособен водач на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение, съставен от компетентните длъжностни лица. При произнасянето на компетентния орган относно осъществяването на административната или наказателна отговорност на водача или след изтичане на предвидения в закона срок, принудителната мярка се счита за отпаднала.

Необходимата предпоставка за налагане на процесната ПАМ към момента на издаване на процесната заповед действително е била налице, тъй като по надлежния ред е установено от контролните органи управлението на МПС от жалбоподателя, под въздействието на алкохол, обстоятелство установено към този момент с техническо средство.

В тази връзка следва да се посочи, че съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху оспорващия заповедта за прилагане на ПАМ. Такъв акт е съставен на М., като същият му е надлежно връчен. Съдът констатира, че същият е и редовно съставен от длъжностно лице в кръга на правомощията му, при подробно описана фактическа обстановка и при правилна правна квалификация на констатираното релевантно за настоящия правен спор нарушение на ЗДвП, а именно чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП.

Адресатът на заповедта е определен правилно - с фактическото прилагане на мярката собственикът на МПС се лишава от възможността да ползва превозното средство съобразно неговото предназначение и правните й последици пораждат действие пряко и непосредствено в неговата правната сфера, поради което именно собственикът е по силата на закона адресат на акта, с който е наложена оспорената ПАМ по чл. 171, т. 2А б. "Б" ЗДвП. В жалбата и в съдебното производство не се твърди, че жалбоподателят не е собственик на конкретното МПС.

Съответно, на основание чл.171 т.2а от ЗДвП, е издадена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство при посочените в текста на б. "б" условия.

В случая съобразно възприетото от ответника в мотивационната част на заповедта, предпоставките за налагане на ПАМ е управление на МПС след употреба на алкохол-1,29 промила, установено с тест. Показанията на техническото средство не са били оспорени, като е дадена кръвна проба, при която е установен дори по - завишен резултат 1. 44 промила - л.16 от делото. При наличието на кръвна проба законът предвижда именно резултатите от нея да са определящи – чл.171 ал.1 т.1 б. "б" от ЗДвП.

Всички останали оспорвания от страна на жалбоподателя като например, че не е управлявал той процесния автомобил останаха недоказани, поради пасивното поведение на жалбоподателя, който носи доказателствената тежест за това. Поради това и съдът намира, че те са част от защитната му теза, която не беше опровергана от събраните доказателства.

При тези обстоятелства следва извод за неоснователност на жалбата.

В допълнение следва да се посочи, че е безспорно, че всяка принудителна административна мярка, с оглед правилото на чл.22 ЗАНН, се прилага за предотвратяване или преустановяване на административни нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. По своя характер принудителната административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: б. "б" с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози" има цел да преустанови извършването на административно нарушение - управляването на моторно превозно средство във физическо състояние, което не съответства на установеното от закона, както и да предотврати настъпването на вредни последици. Поради неоспоримия факт, че последиците от това административно нарушение са изключително сериозни за целите на закона за движение по пътищата - да се опази животът и здравето на участниците в движението, чл.1 ал.2 от ЗДвП, законодателят е допуснал фактическото изпълнение на принудителната мярка да става незабавно при установяване на нарушението, т. е. преди издаване на акта, с който мярката се прилага.

Така разпоредбата на чл.172 ал.4 във връзка с ал.2 т.3 от ЗДвП предвижда възможността за изземване на СРМПС и регистрационните табели на автомобила при установяване на нарушението по чл.171 т.2а, б."б" ЗДвП, т. е. само при установяване на основанията за прилагане на мярката от органите, компетентни да установят административното нарушение /в случая посредством проведения на място тест с техническо средство, въз основа на който се съставя и самия АУАН, а не от органа, компетентен да приложи ПАМ/, с което посочените по-горе цели на този етап са постигнати. Това дава време на органа, компетентен да приложи мярката, да издаде заповедта, с която юридически да приложи мярката, при безспорно установени кумулативни предпоставки за това, включително и в аспекта на правилото на чл.171 т.2а б."б" предл. второ от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 4 от ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м" и т. 2а свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се изземват и табелите с регистрационен номер. Поради това неоснователни са и доводите за преждевременно налагане на мярката.

При този изход на делото и с оглед направеното своевременно искане от процесуалния представител на ответника, следва да се присъдят направените по делото разноски за процесуално представителство в минималния размер от 80 евро.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1408811/19.03.2026 г., по реда на ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор към ПП при СДВР, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от шест месеца и са отнети СРМПС №[ЕИК].

ОСЪЖДА Т. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на СДВР сумата от 80 евро разноски по делото.

Решението е окончателно.